

Duydum ki

– Bilal Tekin · 10 Ocak 2012

DUYDUM Kİ

Duydum ki Leyla'ya aşk, çeker çöl gezermişsin
Kum yığınlarında gün/eşi yanmak saymışsın
Hayvani arzuların, adını aşk koymuşsun
Ona bülbül olmuşsun, şiirler yazarmışsın

Eğer aşkı bulsaydın, girseydi bir kerecik
Hangi dil, hangi kalem, tarif eder tadını
Aynaya baksa gözün, görseydi bir kerecik
Hangi renk hangi desen, sana söyler adını

Bak... bak ta anla bir kez ağzı kapalı testin
Neler saklıyor neler, kır..! aksın hazineler
Baldan mı, zehirden mi..? bunca yıl neler ektin
Gör ki göğsün içinde, irinleşmiş akneler

Duydum ki bir kez Allah demekle gönlün yanmış
Emeklemeden koşmuş, deryaları yüzmüşsün
Kabuğuna çekilmiş, gurur kibir gezmişsin
Yazık sofuluğunu, hakikat şehri sanmış

Aldanma aşkta yollar uzunca dipsiz kuyu
Konaklaması yoktur, yorulmaksa hiç yoktur
O sensin senden kaçma, ele verir beş duyu
Uyuklaması yoktur, darılmaksa hiç yoktur

Ne ararsın deli gönül, güzel yüz tatlı söz mü
Kendin çirkin tatsızsan, bunda aşkın suçu ne
Manayı görmemişsen, tabiatın suçu ne
Dilsiz, gözsüz sağırsın, mühür vurulmuş az mı

Duydum ki öz yurdunda gurbetlik çekermişsin
Tarifsiz acılarla yanıp kavrulurmuşsun
Anlayan yokmuş halden hale savrulurmuşsun

Kapısında diz çöküp yaşlar dökermişsin

Aynı dil aynı renkten fayda gelir mi sandın
Sevdim diyen gönül sen olmayınca bilemez
Gören gözü olmayan hikmet alır mı sandın
Aşkı- aşk- anlar -aşka, doymayanlar gülemez

BİLAL TEKİN(SIRLİSES)